

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๑๙/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๑๑๗/๒๕๕๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

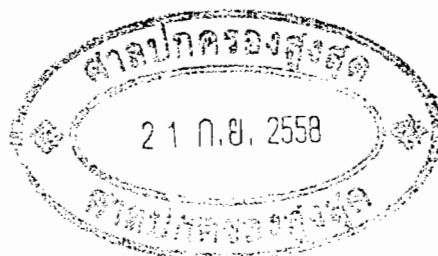
วันที่ ๒๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง { นายสมชาย ชำมสมุทร หรือนายจิราวัจน์ เจริญนิธิโกคิน ผู้ฟ้องคดี
ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง ที่ ๑
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

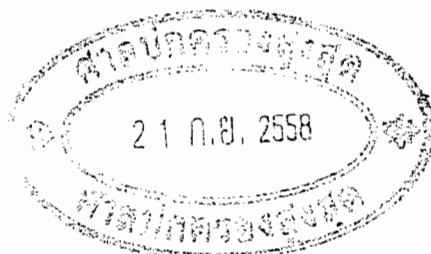
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๗๒/๒๕๕๗
หมายเลขแดงที่ ๓๒๖/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครศรีธรรมราช)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง
นายชเนศ จีระพิวัฒน์ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองระนอง ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖
ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง
เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ชำมสมุทรขนส่ง อันเป็นการต้องห้าม
ตามมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๐๑๑๐๗/๒๕๕๖ ลงวันที่
๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดี

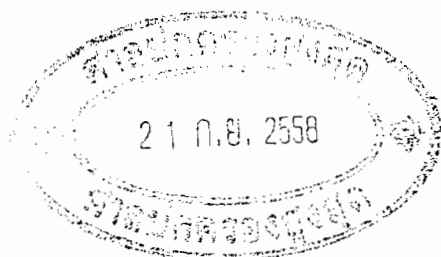
/ดังกล่าว...

ดังกล่าว และได้มีหนังสือจังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๐๔๑๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖
 แจ้งข้อกล่าวหาและการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ
 หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนัดหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำในวันที่
 ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้ไปให้ถ้อยคำและยื่นหนังสือชี้แจงต่อ
 คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมา วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการ
 สอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปรับทราบข้อกล่าวหาและมอบบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา
 และพยานหลักฐานให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ฟ้องคดีไปชี้แจงข้อกล่าวหาหรือชี้แจงเป็นหนังสือ
 ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงอีกครั้ง จากนั้น วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดี
 ได้ยื่นคำชี้แจงข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบสวน
 ข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๒๕๔ วรรคสิบ
 ที่กำหนดห้ามมิให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การ
 ที่มีลักษณะเป็นการดำเนินธุรกิจที่มุ่งหาผลกำไร เพื่อป้องกันการกระทำที่เป็นการขัดกัน
 แห่งผลประโยชน์ การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน
 ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และได้เสนอรายงานผลการสอบสวน
 ข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นพ้องตามมติคณะกรรมการ
 สอบสวนข้อเท็จจริงจึงรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่ง
 กระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง
 และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๘๙ ลงวันที่
 ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือจังหวัดระนอง
 ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่
 ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการละเมิดสิทธิ
 ตามมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพราะห้างหุ้นส่วนจำกัด
 ข้ามสมุทรขนส่ง ได้จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ มีชื่อผู้ฟ้องคดีและ
 นางมิ่งขวัญ หงอสกุล เป็นหุ้นส่วน โดยผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ สำนักงานใหญ่
 ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๐/๑๔๗ ถนนท่าเมือง ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง
 มีวัตถุประสงค์ของห้างหุ้นส่วนรวม ๒๔ ข้อ โดยดำเนินการรับขนส่งสินค้ากับเอกชนทั่วไป
 เป็นธุรกิจหลัก และตั้งแต่วันจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจนกระทั่งถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีเข้าดำรงตำแหน่ง

/นายกเทศมนตรี...

นายกเทศมนตรีเมืองระนองตามประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ก็ไม่ปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ได้เข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือเคยเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่เคยเข้าเป็นคู่สัญญากับเทศบาลเมืองระนองไม่ว่า โดยทางตรงหรือทางอ้อม เนื่องจากหน่วยงานของรัฐมีกฎระเบียบและข้อจำกัดที่ทำให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ไม่สามารถเข้ารับบริการได้ และผู้ฟ้องคดีได้ขอถอนหุ้น และลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ แล้ว โดยการแจ้งทางโทรศัพท์ให้นางธนัญญา จีระพิวัฒน์ เจ้าของสำนักงาน บัญชีบัณฑิตซึ่งเป็นผู้รับจ้างจัดทำบัญชีและเป็นผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง เป็นผู้ดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการ และผู้เป็นหุ้นส่วนต่อสำนักทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนอง แต่นางธนัญญาได้ผิดผ่อนเรื่อยมา จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนองจึงทราบว่านางธนัญญา ยังไม่ได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ให้ทนายความเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าวแทน และเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายทะเบียนได้จดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็น หุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแล้ว กรณีดังกล่าวผู้ฟ้องคดีเห็นว่า นางธนัญญาซึ่งเป็นพี่สาว ร่วมบิดามารดาของนายธเนศ ผู้ร้องเรียน ได้ร่วมมือกันเพื่อให้นายธเนศดำเนินการ ยื่นหนังสือร้องเรียนก่อนที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนองจะดำเนินการ จดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการดังกล่าว การร้องเรียน ถอดถอนผู้ฟ้องคดีมีเจตนาเพื่อกลับแก่งลังทางการเมือง ผู้ร้องเรียนมีพฤติการณ์ขัดขวาง การบริหารงานของผู้ฟ้องคดีจนเกิดเหตุทะเลาะวิวาท และได้มีการแจ้งความดำเนินคดีกับ ผู้ร้องเรียนต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองระนอง แล้ว ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง และขอถอนหุ้นเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ อันเป็นการแสดงเจตนาโดยชัดแจ้งว่าผู้ฟ้องคดี มิได้ตั้งใจกระทำการที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นอกจากนี้ บุคคลอื่นที่ศาลได้มี คำพิพากษาถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองมาก่อนหน้าผู้ฟ้องคดีนั้น จะปรากฏ ข้อเท็จจริงว่าบุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทภายหลังการดำรงตำแหน่ง

/ทางการเมือง...

ทางการเมือง หรือเมื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้วไม่ได้แสดงเจตนาลาออกจากการเป็น
 หุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ดังนั้น การที่คณะกรรมการ
 สอบข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคยเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วน
 หรือบริษัทมาก่อน และเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้วไม่ได้ลาออกจากการเป็นผู้ถือหุ้น
 หรือหุ้นส่วนผู้จัดการเสียก่อนการเข้าดำรงตำแหน่ง ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนต่อข้อห้าม
 ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยไม่พิจารณา
 ดำเนินการสอบสวนไปตามพฤติการณ์ที่แท้จริง ไม่วินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
 เพียงแต่ให้นำเอาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในแต่ละเรื่องแต่ละประเด็น
 มาเทียบเคียงกับกรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งที่มีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ต่างกันจึงไม่ถูกต้อง
 ไม่เป็นไปตามคำวินิจฉัยที่ ๑๒ - ๑๔/๒๕๕๓ ของศาลรัฐธรรมนูญ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
 ได้มีดุลพินิจให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองก็ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 เช่นกัน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอมืองระนอง จังหวัดระนอง
 พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าดำรงตำแหน่ง
 นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยให้มีผลย้อนหลังไปจนถึง
 วันที่ได้รับคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังเดิม

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอมืองระนอง จังหวัดระนอง
 พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา
 หรือคำสั่งชี้ขาดคดีนี้ โดยให้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเทศบาลเมืองระนองยกเลิก
 การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนองไว้ก่อน เพราะผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำ
 เทศบาลเมืองระนอง อำเภอมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้มีประกาศลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗
 ให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง โดยเริ่มสมัครรับเลือกตั้งตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗
 ถึงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ และกำหนดวันเลือกตั้งในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งหากให้
 คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข
 ในภายหลัง กล่าวคือ หากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ จะทำให้การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง

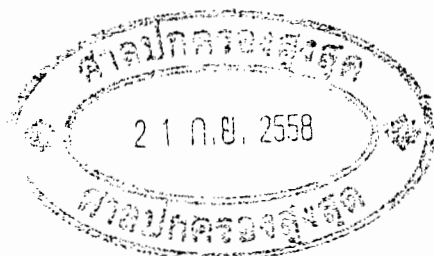

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวตกเป็นโมฆะ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่การบริหารราชการของเทศบาลเมืองระนอง ส่วนผู้ฟ้องคดีต้องหยุดการปฏิบัติหน้าที่ เสียโอกาสและสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย เสียโอกาสที่จะดำรงตำแหน่งต่อไปอีก ๓ ปี เสียเวลาและค่าใช้จ่ายที่ได้อุทิสตนอาสาเข้ามารับใช้ ประชาชนโดยที่ยังไม่เป็นไปตามความมุ่งหวังดังที่ตั้งใจไว้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาล มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ไว้พิจารณา

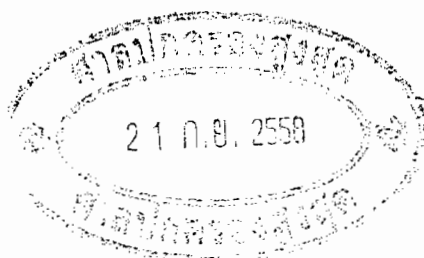
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า กรณีพิพาทในคดีนี้สืบเนื่องมาจาก นายชเนศ จีระพิวัฒน์ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองระนอง มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ ร้องเรียนต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีมีชื่อเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งบัญญัติให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดระนองให้ปฏิบัติตามการให้ถูกต้อง ตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๐๑๑๐๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนกล่าวหา นายกเทศมนตรีเมืองระนองและเสนอความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ พร้อมทั้งได้มี หนังสือจังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๐๔๑๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ หนังสือจังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/ว ๐๑๕๐๑ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แจ้งข้อกล่าวหา ร้องเรียนและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีและ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทราบ ตามลำดับ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง จังหวัดระนอง ที่ ๐๑๑๖๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ แก้ไขคำสั่ง ที่ ๐๑๑๐๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ โดยแก้ไขข้อความจาก ตรวจสอบ เป็น สอบสวน นอกนั้น ให้เป็นไปตามคำสั่งเดิมทุกประการ และประธานคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้มี หนังสือจังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๒๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ และ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/ว ๑๑๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีและคณะกรรมการ

/สอบสวนข้อเท็จจริง...

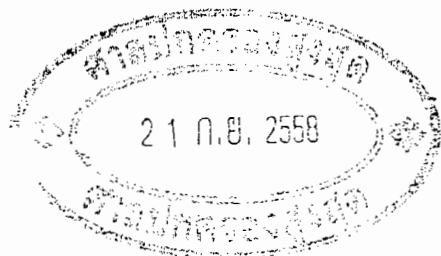
สอบสวนข้อเท็จจริงทราบถึงการแก้ไขคำสั่งดังกล่าว จากนั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้กำหนดแนวทางการสอบสวนในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ว่าให้สอบปากคำผู้กล่าวหา ผู้ฟ้องคดี และพยานบุคคลอื่น พร้อมกับให้ขอพยานเอกสารทั้งจากสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง และสำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งจังหวัดระนอง ในการนี้ นายชเนศได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ว่าตนดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองระนองตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และเห็นว่าเมื่อประมาณเดือนมกราคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีชื่อเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และได้มีการเลือกตั้งในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ มีผลให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองทั้งที่ยังคงเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตามหนังสือรับรองการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ของสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ฉบับลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ และได้ลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนแล้วเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๖ และได้แถลงบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๓๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ สำหรับการลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง นั้น ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง แต่เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ผู้ทำบัญชีและทนายความเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการเรื่องลาออก ซึ่งนายชเนศ ผู้ร้องเรียน เป็นผู้ทำบัญชีของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ผู้ฟ้องคดีได้ขอให้ผู้ร้องเรียนช่วยทำหนังสือลาออกผ่านทางพี่สาวของผู้ร้องเรียนแล้ว แต่ผู้ร้องเรียนได้ประวิงเวลาและนำเรื่องมาร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ให้

/ทนายความ...

ทนายความดำเนินการลาออกให้เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นเวลาภายใน ๓๐ วัน ตามที่กฎหมายกำหนด และตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีกับภริยาได้ร่วมกันลงทุนเป็นเงินคนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ก่อตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ก็ไม่เคยเป็นคู่สัญญา กับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล ร่องนายกเทศมนตรีเมืองระนองก็ไม่มีธุรกิจเกี่ยวข้องกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเคยมีเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องเรียนมาก่อน มีการดำเนินคดีอาญาต่อกัน และผู้ร้องเรียนได้ขัดขวางการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีทุกอย่าง พร้อมกันนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่น คำแถลงการณ์เป็นหนังสือประกอบการให้ถ้อยคำ สรุปความได้เช่นเดียวกับการให้ถ้อยคำ และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๔ วรรคท้าย ที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ มาบังคับใช้กับสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๙) มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ (๑) และมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) (๓) (๔) และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินกิจการตามความในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกำหนด ๓๐ วัน และได้ยื่นคำขอจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการต่อนายทะเบียน หุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนองเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แล้ว จึงสิ้นสภาพการเป็น หุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตั้งแต่วันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้อง ถูกถอดถอนจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เนื่องจากได้ลาออกจากการเป็น หุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการภายใน ๓๐ วัน ซึ่งกรณีนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก็ไม่ได้กำหนดรายละเอียดและระยะเวลาว่าต้องปฏิบัติอย่างไร แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๐ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรากฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญมาบังคับใช้ ดังนั้น การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๘๔ จำต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตราขึ้นในภายหลังมาบังคับใช้

/ส่วนกรณี...

ส่วนกรณีการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ผ่านมาเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุคคลที่ถูกถอดถอนแล้วแต่ไม่ได้ลาออกจากการดำรงตำแหน่ง ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท จึงแตกต่างกับกรณีของผู้ฟ้องคดี และเห็นว่ามาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ใช้คำว่า “โดยอนุโลม” มาบังคับใช้กับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งหมายความว่า ใช้แทนกันได้ตามความเหมาะสมหรือคล้ายตาม หรือนำมาใช้โดยอาศัยหลักการอย่างเดียวกัน แต่ให้แก้ไขในรายละเอียดได้ตามควรแก่กรณี

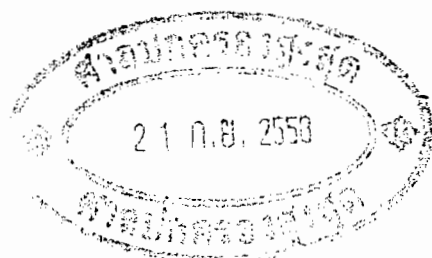
นายไพรัช อัมพวานนท์ ปลัดเทศบาลเมืองระนอง ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ว่า พยานดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลเมืองระนอง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จนถึงปัจจุบัน และมีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการการเลือกตั้งท้องถิ่น เทศบาลเมืองระนอง ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนองเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนองปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้สมัครรับเลือกตั้งหมายเลข ๑ เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง สำหรับการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องตรวจสอบและรับรองคุณสมบัติของตนเอง ส่วนเทศบาลเมืองระนองก็ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งตามรายการที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเทศบาลเมืองระนองได้สอบถามไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและถ้าไม่ขัดต่อกฎหมายก็สามารถรับสมัครได้ สำหรับการเข้ารับตำแหน่งและเริ่มการปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ฟ้องคดีมีขึ้นเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ เริ่มปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้แถลงนโยบายต่อสภาท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๖ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ฟ้องคดี ไม่มีกิจการใดที่เข้าเป็นคู่สัญญาในกิจการที่กระทำกับเทศบาลเมืองระนองไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมและก่อนเข้ารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองจนถึงปัจจุบันก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เป็นคู่สัญญากับเทศบาลเมืองระนองแต่อย่างใด

จากนั้น คณะกรรมการสอบสวน ได้มีหนังสือจังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๓๖ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนอง และหนังสือ ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๓๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖

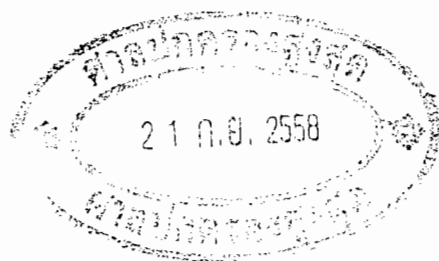
/ถึงหัวหน้า...

ถึงหัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง เพื่อขอให้ตรวจสอบและรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนองและตรวจสอบและรับรองผลการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนของผู้ฟ้องคดี ตามลำดับ ซึ่งต่อมาผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนองได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนอง ลับ ที่ ลต (รณ) ๐๗๐๒/๑๒ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งต่อประธานคณะกรรมการสอบสวนฯ ว่า ผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง กรณีครบวาระเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ประกาศว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ตามแบบ ผ.ถ. ๑๗/๓ ตามข้อ ๑๘๙ วรรคท้าย ของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ และหัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนองได้มีหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการสอบสวนฯ แจ้งว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ทะเบียนเลขที่ ๐๘๕๓๕๓๘๐๐๐๓๒๑ ได้จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๐/๑๔๗ ถนนท่าเมือง ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง และปรากฏข้อมูลการจดทะเบียนเกี่ยวกับผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ ดังนี้ การจดทะเบียนผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ มีจำนวน ๓ คน คือ นายอมรเทพ แซ่อือ นางมิ่งขวัญ ข้ามสมุทร และผู้ฟ้องคดี ระหว่างวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มีจำนวน ๒ คน คือ นางมิ่งขวัญ หงอสกุล และผู้ฟ้องคดี (นางมิ่งขวัญยื่นหนังสือเปลี่ยนชื่อสกุลเป็น "หงอสกุล" เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙) และระหว่างวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๒ คน คือ นางมิ่งขวัญ หงอสกุล และนายธนเดช ข้ามสมุทร ส่วนการจดทะเบียนเกี่ยวกับหุ้นส่วนผู้จัดการ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ มีจำนวน ๑ คน คือ ผู้ฟ้องคดี ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ มีจำนวน ๒ คน คือ นางมิ่งขวัญ ข้ามสมุทร และผู้ฟ้องคดี ระหว่างวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๔ มีจำนวน ๑ คน คือ ผู้ฟ้องคดี ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ มีจำนวน ๒ คน คือ นางมิ่งขวัญ ข้ามสมุทร และผู้ฟ้องคดี ระหว่างวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ มีจำนวน ๑ คน คือ ผู้ฟ้องคดี และระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖

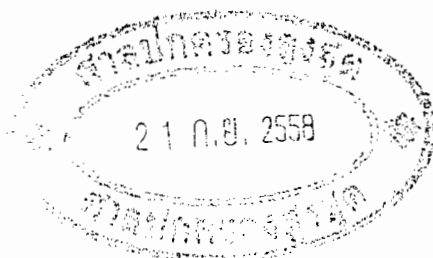
/ถึงปัจจุบัน...

ถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑ คน คือ นางมิ่งขวัญ หงอสกุล จากนั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ให้หารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน คือ (๑) การขาดคุณสมบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ วรรคสี่ ของผู้ฟ้องคดีเริ่มนับตั้งแต่วันที่ (๒) ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น สามารถนำมาใช้เทียบเคียงในการพิจารณาได้หรือไม่ และ (๓) กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ร้องเรียนประวิงเวลาในการลาออกจากการเป็นหุ้นส่วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนเจตนาจะลาออกตั้งแต่แรกแล้วนั้น ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวมีผลในการพิจารณาหรือไม่ อย่างไร ต่อมา ประธานคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้มีหนังสือจังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๖๐ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อหารือในประเด็นดังกล่าว นอกจากนี้ เลขานุการคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้มีบันทึกข้อความ ลับ ที่ รน ๐๐๒๗.๓/- ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ แจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่อาจทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ เพื่อขอขยายเวลาการสอบสวนออกไปอีก ๓๐ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ระยะเวลาในการดำเนินการสอบสวนจะครบกำหนด ๑๒๐ วัน ในวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ประกอบกับมีเหตุอยู่ระหว่างรอการตอบข้อหารือ จึงได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติขยายระยะเวลาการสอบสวนออกไปอีก ๓๐ วัน ต่อมา อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลับ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๗๙๓ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งผลการตอบข้อหารือสรุปได้ว่า ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๕/๒๕๕๒ เรื่อง การบังคับใช้มาตรา ๒๘๔ วรรคสี่ ว่าบทบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้พร้อมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยไม่ต้องดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๓๐๓ (๕) และเรื่องเสร็จที่ ๖๗๘/๒๕๕๒ เรื่อง ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

/พุทธศักราช...

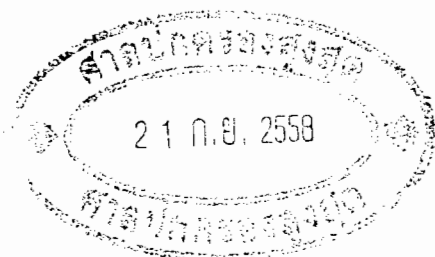
พุทธศักราช ๒๕๕๐ (กรณีเทศบาลเมืองคง) สรุปว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มิได้กำหนดถึงผลของการกระทำอันฝ่าฝืนมาตราดังกล่าว จะต้องนำบทกฎหมายใกล้เคียงมาปรับใช้ อันได้แก่ กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเมื่อปรากฏว่าการกระทำของคณะผู้บริหาร ผู้บริหารท้องถิ่น ฝ่าฝืนต่อข้อห้ามที่กำหนดในมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การกระทำของบุคคลดังกล่าว จึงเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย กฎหมายให้อำนาจผู้กำกับดูแลเสนอความเห็นพร้อมหลักฐานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อใช้ดุลพินิจสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้ นอกจากนี้ ศาลปกครองนครราชสีมาได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๔๐๔/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๒๒๓/๒๕๕๕ กรณีผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา มีคำสั่งให้นายหญิงวิภาสกุศลทรัพย์ นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลท่าอ่าง ซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุในขณะดำรงตำแหน่งมีชื่อเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วน ถือเป็นการกระทำที่ขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามมาตรา ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๒๕๔ วรรคสิบ จึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนประเด็นการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามรัฐธรรมนูญ เริ่มนับตั้งแต่วันที่ใดนั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๔๘ สัตตได้บัญญัติว่า นายกเทศมนตรีดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเลือกตั้ง ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในขณะที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี และได้กระทำการที่มีลักษณะเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามมาตรา ๒๖๕ หรือมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การกระทำของบุคคลดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ สามารถนำมาเทียบเคียงในการพิจารณาได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า การยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือการดำเนินการใด ๆ ของนายกเทศมนตรีเมืองระนองเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวไม่เป็นเหตุที่จะนำมาอ้างเพื่อจะไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๒๕๔ วรรคสิบ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ตนกับผู้ร้องเรียน เคยมีเรื่องโกรธเคืองกันมาก่อนและผู้ร้องเรียนได้ประวิงเวลาการลาออกจากการเป็นหุ้นส่วน

/เห็นว่า...

เห็นว่า ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีจะต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด การอ้างเอาเหตุดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่มีน้ำหนักพอ

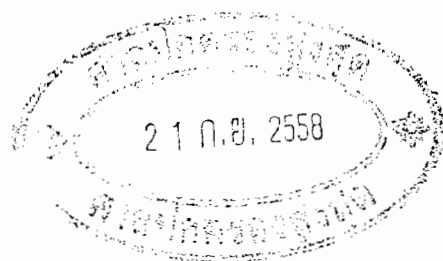
ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้จัดทำและส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีไปชี้แจงหรือชี้แจงเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับบันทึก แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่อาจดำเนินการชี้แจงได้ทันภายในกำหนดดังกล่าว จึงได้มีหนังสือ ที่ รน ๕๒๐๐๑/๒๑๘๘ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ขอขยายระยะเวลาในการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปอีก ๓๐ วัน ต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ แต่ไม่ได้รับคำตอบ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ รน ๕๒๐๐๑/๒๒๔๕ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ สอบถามผลการขอขยายระยะเวลาดังกล่าว ในระหว่างนี้นายวิโรจน์ แสงศิระฤทธิ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการสอบสวนฯ ได้เกษียณอายุราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๒๑๗๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งให้นายพิณิจ บุญเลิศ รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง เป็นประธานกรรมการสอบสวนฯ แทนนายวิโรจน์ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ อนุมัติขยายเวลาการสอบสวนข้อเท็จจริงครั้งที่ ๒ ออกไปอีก ๓๐ วัน และคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ พิจารณาการขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีและมีมติให้ขยายเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปอีก ๒๕ วัน รวมระยะเวลาที่กำหนดไว้เดิม ๕ วัน รวมเป็น ๓๐ วัน ซึ่งครบกำหนดในวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ พร้อมกับได้มีหนังสือจังหวัดระนอง ลับที่ รน ๐๐๒๓.๔/๗๖๗๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ โดยเห็นว่าการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนฯ ไม่เป็นไปตามหลักการสอบสวน ไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยพฤติการณ์ในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง เนื่องจากได้นำเอาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ตอบหารือและคำพิพากษาของศาลปกครองนครราชสีมา มาเทียบเคียงกับกรณีของผู้ฟ้องคดีซึ่งมีความต่างและยังไม่เป็นที่ยุติ ผู้ฟ้องคดีได้รับรองพยานเอกสารตามหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนองว่าถูกต้อง สามารถนำไปประกอบการพิจารณาในการสอบสวนได้

/สำหรับ...

สำหรับพยานบุคคลนั้น ผู้ฟ้องคดีรับรองเฉพาะการให้ถ้อยคำของนายไพรัช และของตนเอง ว่าถูกต้องตามเหตุผลและข้อเท็จจริง แต่ไม่รับรองความถูกต้องการให้ถ้อยคำของนายชเนต คณะกรรมการสอบสวนฯ พิจารณาแล้วได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตั้งแต่เริ่มต้น โดยจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี เมืองระนองตั้งแต่วันเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และเป็นหุ้นส่วน ในห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง เรื่อยมาจนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงได้จดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท จังหวัดระนอง ซึ่งมีพฤติการณ์ตามที่ถูกร้องเรียนจริง และการกระทำฝ่าฝืนมีผลตั้งแต่วันที่ ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เป็นการกระทำที่ขัดบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ ประกอบ มาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือ สวัสดิภาพของประชาชน ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นพยานเอกสารเพิ่มเติม คือ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒ - ๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งฝ่ายเลขานุการกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนฯ ทราบ และคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มีความเห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นคนละประเด็นกับกรณีของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นพยานเอกสารเพิ่มเติมเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาการยื่นคำชี้แจงมานาน คณะกรรมการ สอบสวนฯ ถือว่าได้ทำการสอบสวนแล้วเสร็จและได้ทำรายงานเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ต่อมา วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาเห็นชอบตามรายงาน การสอบสวนลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ของคณะกรรมการสอบสวนฯ และได้มีหนังสือ จังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๘๓๒๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอความเห็น พร้อมหลักฐานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วได้มีคำสั่ง กระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวน เป็นไปตามกระบวนการของกฎหมาย มีการพิจารณาพยานหลักฐานและพฤติการณ์แห่งคดี รวมทั้งได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงเพื่อแก้ข้อกล่าวหาแล้ว และการใช้ดุลพินิจ

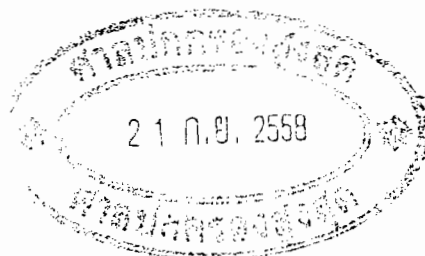
/ก็เป็นไป...

ก็เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล และรองนายกเทศมนตรีเมืองระนองมาก่อน ต่อมา ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนองจึงถือว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถบุคคลในภาวะเช่นนั้นย่อมมีวิสัยรู้ว่า เมื่อได้ดำรงตำแหน่งแล้วจะเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่และสิทธิตามที่กฎหมายเหนือกว่าบุคคลอื่น และบุคคลในภาวะเช่นเดียวกันย่อมจะต้องรู้ว่าตนมีหน้าที่ต้องรักษาและถือปฏิบัติตามกฎหมายมากกว่าบุคคลธรรมดา และสมควรใช้ความระวังในการปฏิบัติตามกฎหมาย ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำการใดๆ ที่สามารถใช้สถานภาพหรืออำนาจหน้าที่เข้าไปมีส่วนได้เสียกับหน่วยงาน เพื่อป้องกันกรกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตามรัฐธรรมนูญ ส่วนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ที่ให้ความเห็นไว้ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๗๘/๒๕๕๒ ก็ถือได้ว่าเป็นพยานเอกสารของผู้เชี่ยวชาญที่สามารถนำมาใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งได้ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๔๘ สัตตบัญญัติว่า นายกเทศมนตรีดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเลือกตั้ง และมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง ดังนั้น กรณีนี้สมาชิกภาพนายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ฟ้องคดีจึงเริ่มนับแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่คณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนองกำหนดให้เป็นวันเลือกตั้ง

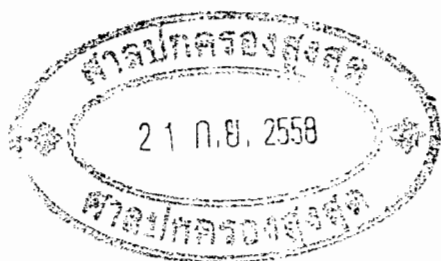
คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๔ วรรคสี่ บัญญัติว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ มาใช้บังคับกับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ด้วยโดยอนุโลม และมาตรา ๒๖๗ บัญญัติว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาใช้บังคับกับนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีด้วย เว้นแต่เป็นการดำรงตำแหน่งหรือดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และจะดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การ

/ที่ดำเนินธุรกิจ...

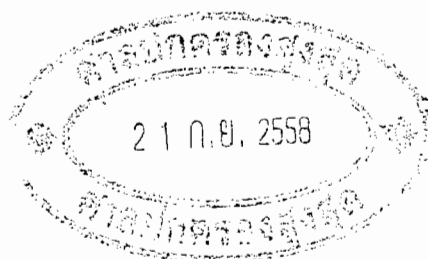
ที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด ก็มิได้ด้วย แล้วเห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะให้บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี จะต้องไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนผู้ฟ้องคดีเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันจดทะเบียนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ ส่วนระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มีนางมิ่งขวัญ หงอสกุล เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการตามหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ต่อมา ผู้ฟ้องคดี ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และในวันเลือกตั้งวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนเลือกตั้งสูงสุด ต่อมา คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้เป็นหุ้นส่วน แต่มิได้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นผู้มีคุณสมบัติต้องห้ามที่จะต้องพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ วรรคสี่ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองอันเป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ วรรคสี่ ถือเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แล้วมีคำวินิจฉัยตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/ศาลปกครองชั้นต้น...

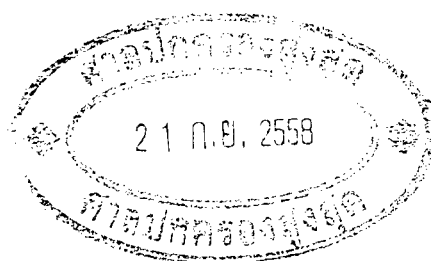
ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า ประเด็นที่ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงหุ้นส่วน แต่มิได้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าว นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เห็นว่า คำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ ได้กล่าวอ้างสรุปได้ว่า ก่อนผู้ฟ้องคดี เข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ได้ดำเนินการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยได้ลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง และขอถอนหุ้น ต่อนางธนัชฐา เจ้าของสำนักงานบัญชีบัณฑิต ให้ทำการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการ และผู้ถือหุ้นของผู้ฟ้องคดี แต่นางธนัชฐาได้ผิดผ่อนเรื่อยมา จนผู้ฟ้องคดีต้องจำแจ้ง ให้นายความอื่นไปดำเนินการให้ตามกฎหมาย และนายทะเบียนได้จดทะเบียนรับรอง แก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและแก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนผู้จัดการให้ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ประกอบกับเอกสารท้ายคำฟ้อง แบบ หส. ๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอที่ ๖๑/๒๕๕๖ รัับวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการ ที่แสดงเจตนาในการทำธุรกรรม จึงเห็นได้ว่า วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และก่อนหน้านั้น ผู้ฟ้องคดียังมีสถานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามสำนวนคดียังได้ยึดเอาหนังสือสำนักงาน พัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รพ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบและรับรองผลการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน เป็นพยานเอกสาร ซึ่งสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนองได้แจ้งผลการตรวจและรับรองผลการจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนของผู้ฟ้องคดีในส่วนของคุณผลการจดทะเบียนเกี่ยวกับหุ้นส่วนผู้จัดการ หน้าที่ ๒ ตามข้อ ๒ จดทะเบียนเกี่ยวกับหุ้นส่วนผู้จัดการ จำนวน ๖ ข้อ ดังนี้ ๑. ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๒. ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ มีจำนวน ๒ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี (๒) นางมิ่งขวัญ ข้ามสมุทร ๓. ระหว่างวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๔ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๔. ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ มีจำนวน ๒ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี (๒) นางมิ่งขวัญ ข้ามสมุทร

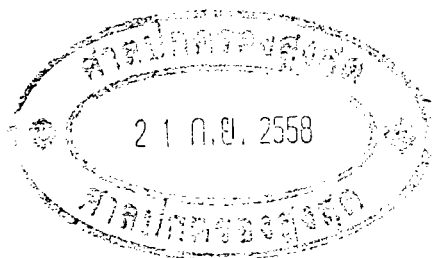
/๕. ระหว่าง...

๕. ระหว่างวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๖. ระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงปัจจุบัน มี ๑ คน (๑) นางมิ่งขวัญ ขำสมุทร หนังสือฉบับดังกล่าวมีสิ่งที่ส่งมาด้วย ประกอบด้วย ๑. เอกสารรับรองรายการ ในหนังสือรับรองของห้างหุ้นส่วนจำกัด ขำสมุทรขนส่ง จำนวน ๑ ฉบับ (๓ แผ่น) ๒. สำเนาเอกสารคำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด ขำสมุทรขนส่ง จำนวน ๑ ชุด (๙๔ แผ่น) ซึ่งในจำนวนสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ จำนวน ๙๔ แผ่น มีเอกสาร แบบ หส.๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอที่ ๑๘๒/๕๓ รัับวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๐ แผ่น ร่วมอยู่ด้วย ต่อมา สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนองได้ขอแก้ไขข้อความ หนังสือฉบับเดิม หน้าที่ ๒ ข้อ ๒ จดทะเบียนเกี่ยวกับหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยแก้ไขเพิ่มเติม ข้อความเป็น ๘ ข้อ ดังนี้ ๑. ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๒. ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ มีจำนวน ๒ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี (๒) นางมิ่งขวัญ ขำสมุทร ๓. ระหว่างวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๔ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๔. ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ มีจำนวน ๒ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี (๒) นางมิ่งขวัญ ขำสมุทร ๕. ระหว่างวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๖. ระหว่างวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) นางมิ่งขวัญ ขำสมุทร (นางมิ่งขวัญ ยื่นเปลี่ยนแปลงชื่อสกุลเป็น หงอสกุล เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙) ๗. ระหว่างวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) ผู้ฟ้องคดี ๘. ระหว่างวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑ คน คือ (๑) นางมิ่งขวัญ หงอสกุล ซึ่งเมื่อตรวจสอบแบบ หส.๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอที่ ๑๘๒/๕๓ รัับวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ พบว่า มีการแก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยมี ผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ซึ่งปรากฏตามข้อ ๕ ของแบบ หส.๒ และหลังจากนั้นจึงมีการ ยื่นแบบ หส.๑ คำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน คำขอที่ ๖๑/๒๕๕๖ รัับวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนผู้จัดการเป็นนางมิ่งขวัญ หงอสกุล จนถึงปัจจุบัน ข้อเท็จจริง จึงพิสูจน์ได้เป็นที่แน่ชัดว่า ณ วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดี มีสถานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ขำสมุทรขนส่ง ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง

/นายกเทศมนตรี...

นายกเทศมนตรีเมืองระนอง และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งส่วนที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติต้องห้ามตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ วรรคสี่ ถือเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ คำวินิจฉัยตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ซึ่งในการใช้ดุลพินิจพิจารณาสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามข้อเสนอของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่พิจารณาและเสนอความให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย นำเรียนเพื่อใช้ดุลพินิจพิจารณาสั่งการ ซึ่งการพิจารณาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้พิจารณาไว้ตามสำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลับ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๘๒ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ สรุปได้ว่า การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะสั่งให้ นายกเทศมนตรีผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ นั้น จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า นายกเทศมนตรีผู้นั้นปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ จึงเสนอความเห็นพร้อมด้วยหลักฐานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดไว้ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับความเห็นและข้อเสนอของผู้ว่าราชการจังหวัด จึงจะสั่งให้นายกเทศมนตรีผู้นั้น พ้นจากตำแหน่ง และเมื่อเป็นคำสั่งที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คู่กรณี จึงไม่สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ จึงได้แจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ด้วยเหตุผลและข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

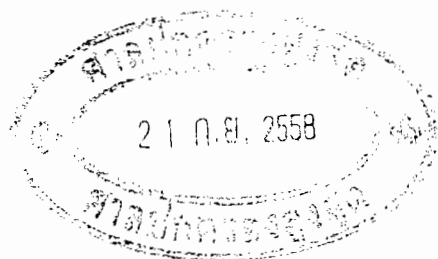

/ได้มีคำสั่ง...

ได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ย่อมเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

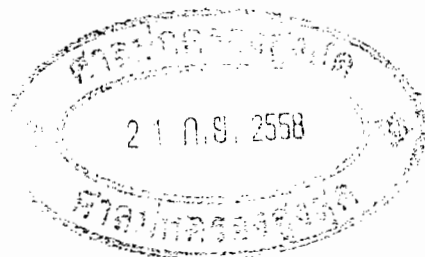
ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกลั่นแกล้งร้องเรียนโดยไม่สุจริต และไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการสอบสวนในข้อเท็จจริง สืบเนื่องมาจากนายชเนศ สมาชิกสภาเทศบาลเมืองระนอง ซึ่งเป็นปฏิปักษ์ทางการเมือง และมีเหตุโกรธเคืองบาดหมางกับผู้ฟ้องคดีที่คอยกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีมาโดยตลอดเพื่อหวังผลทางการเมืองให้ผู้ฟ้องคดีเกิดความเสียหายในทุกวิถีทาง ซึ่งนายชเนศกระทำการโดยไม่สุจริต อาศัยการวางแผนและใช้อุบายที่มีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ประกอบการทางวิชาชีพเปิดสำนักงานรับจัดทำบัญชีและจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัท ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้สำนักงานบัญชีชื่อสำนักงานบัญชีบัณฑิตของนายชเนศที่เปิดร่วมดำเนินกิจการกับพี่สาวชื่อนางธนัชฎา ดูแลการจัดทำบัญชีและดูแลห้างหุ้นส่วนจำกัดข้ามสมุทรขนส่ง เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งให้นางธนัชฎา พี่สาวของนายชเนศไปดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการและผู้เป็นหุ้นส่วนห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ แต่นางธนัชฎา ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนคดีเกี่ยวกับคดีนี้ ได้ขัดผ่อนการดำเนินการดังกล่าวเรื่อยมา จนผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนองจึงทราบว่ายังไม่ได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ให้นายความเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าวแทน และเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายทะเบียนได้จดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแล้ว กรณีดังกล่าวผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ได้มีการร่วมมือกันเพื่อให้ นายชเนศดำเนินการยื่นหนังสือร้องเรียนก่อนที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนอง จะดำเนินการจดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการดังกล่าว การร้องเรียนถอดถอนผู้ฟ้องคดีมีเจตนาเพื่อกลั่นแกล้งทางการเมือง ผู้ร้องเรียนมีพฤติการณ์ขัดขวางการบริหารงานของผู้ฟ้องคดีจนเกิดเหตุทะเลาะวิวาท และได้มีการแจ้งความดำเนินคดีกับผู้ร้องเรียนต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองระนองแล้ว ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและขอถอนหุ้นเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ อันเป็นการแสดงเจตนาโดยชัดแจ้งว่าผู้ฟ้องคดีมิได้จงใจกระทำการที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นอกจากนี้ บุคคลอื่นที่ศาลได้มีคำพิพากษาถอดถอนให้พ้นจาก

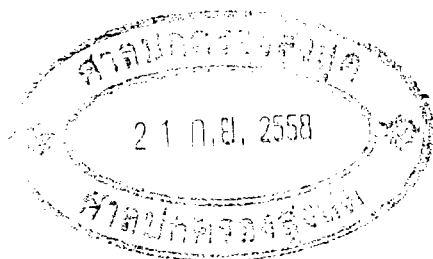
/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งทางการเมืองมาก่อนหน้าผู้ฟ้องคดีนั้น จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า บุคคลดังกล่าว เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทภายหลังการดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเมื่อดำรง ตำแหน่งทางการเมือง หรือเมื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้วไม่ได้แสดงเจตนาออกจาก การเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบ ข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคยเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือ บริษัทมาก่อน และเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้วไม่ได้ลาออกจากการเป็นผู้ถือหุ้นหรือ หุ้นส่วนผู้จัดการเสียก่อนการเข้าดำรงตำแหน่งถือว่าเป็นการฝ่าฝืนต่อข้อห้ามตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยไม่พิจารณาดำเนินการ สอบสวนไปตามพฤติการณ์ที่แท้จริงไม่วินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพียงแต่นำเอา ข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในแต่ละเรื่องแต่ละประเด็นมาเทียบเคียงกับกรณีของ ผู้ฟ้องคดีทั้งที่มีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ต่างกันจึงไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามคำวินิจฉัย ที่ ๑๒ - ๑๔/๒๕๕๓ ของศาลรัฐธรรมนูญการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้มีดุลพินิจให้ผู้ฟ้องคดี พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองก็ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ให้ ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะดำเนินการให้เสร็จสิ้น ก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง แต่เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ผู้ทำบัญชี และทนายความเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการเรื่องลาออก ซึ่งนายธเนศ ผู้ร้องเรียน เป็นผู้ทำบัญชี ของห้างหุ้นส่วนดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ขอให้ผู้ร้องเรียนช่วยทำหนังสือลาออกผ่านทางพี่สาว ของผู้ร้องเรียนแล้ว แต่ผู้ร้องเรียนได้ประวิงเวลาและนำเรื่องมาร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ให้ทนายความดำเนินการลาออกให้เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นเวลาภายใน ๓๐ วัน ตามที่กฎหมายกำหนด และตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีกับภริยาได้ร่วมกัน ลงทุนเป็นเงินคนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ก่อตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ก็ไม่เคยเป็นคู่สัญญากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล รองนายกเทศมนตรีเมืองระนองก็ไม่มีธุรกิจเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเคยมีเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องเรียนมาก่อน มีการดำเนินคดีอาญา ต่อกันและผู้ร้องเรียนได้ขัดขวางการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีทุกอย่าง พร้อมกันนี้ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นคำแถลงการณ์เป็นหนังสือประกอบการให้ถ้อยคำ สรุปความได้เช่นเดียวกับการให้ถ้อยคำ และเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๔ วรรคท้าย ที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗

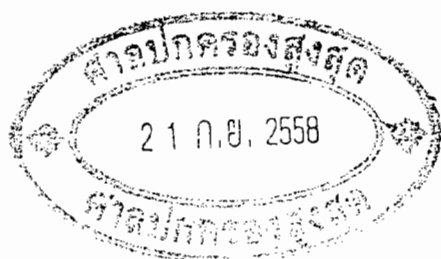
/และมาตรา ๒๖๘...

และมาตรา ๒๖๘ มาบังคับใช้กับสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นแล้วแต่กรณี โดยอนุโลม และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔ (๙) มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ (๑) มาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) (๓) (๔) และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินกิจการตามความในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกำหนด ๓๐ วัน และได้ยื่นคำขอจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนอง เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แล้ว จึงสิ้นสภาพการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัดตั้งแต่วันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องถูกถอดถอนจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เนื่องจากได้ลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการภายใน ๓๐ วัน ซึ่งกรณีนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก็ไม่ได้กำหนดรายละเอียดและระยะเวลาว่าต้องปฏิบัติอย่างไร แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๐ (๓) (๔) (๖) และ (๗) บัญญัติให้คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมาบังคับใช้ ดังนั้น การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๘๔ จำต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตราขึ้นในภายหลัง มาบังคับใช้ ส่วนกรณีการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ผ่านมาเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า บุคคลที่ถูกถอดถอนแล้วแต่ไม่ได้ลาออกจากการดำรงตำแหน่งห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท จึงแตกต่างกับกรณีของผู้ฟ้องคดี และเห็นว่า มาตรา ๒๘๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ใช้คำว่า “โดยอนุโลม” มาบังคับใช้กับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งหมายความว่าใช้แทนกันได้ตามความเหมาะสมหรือคล้อยตาม หรือนำมาใช้โดยอาศัยหลักการอย่างเดียวกัน แต่ให้แก้ไขรายละเอียดได้ตามควรแก่กรณี นอกจากนี้ นายไพรัช ปลัดเทศบาลเมืองระนอง ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน สำหรับการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องตรวจสอบและรับรอง

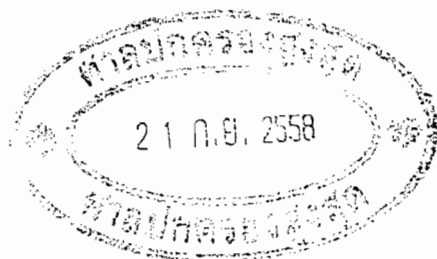
/คุณสมบัติ...

คุณสมบัติของตนเอง ส่วนเทศบาลเมืองระนองก็ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งตามรายการที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเทศบาลเมืองระนองได้สอบถามไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและถ้าไม่ขัดต่อกฎหมายก็สามารถรับสมัครได้ สำหรับการเข้ารับตำแหน่งและเริ่มการปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีเมืองระนองของผู้ฟ้องคดีมีขึ้นเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ เริ่มปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้แถลงนโยบายต่อสภาท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๖ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ฟ้องคดีไม่มีกิจการใดที่เข้าเป็นคู่สัญญาในกิจการที่กระทำกับเทศบาลเมืองระนอง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมและก่อนเข้ารับตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองจนถึงปัจจุบันก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้เป็นคู่สัญญากับเทศบาลเมืองระนองแต่อย่างใด และนอกจากนี้เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวน โดยเห็นว่า การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนไม่เป็นไปตามหลักการสอบสวน ไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยพฤติการณ์ในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง เนื่องจากได้นำเอาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ตอบหารือและคำพิพากษาของศาลปกครองนครราชสีมา มาเทียบเคียงกับกรณีของผู้ฟ้องคดีซึ่งมีความต่างและยังไม่เป็นที่ยุติ ผู้ฟ้องคดีได้รับรองพยานเอกสารตามหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระนองว่าถูกต้อง สามารถนำไปประกอบการพิจารณาในการสอบสวนได้ สำหรับพยานบุคคลนั้น ผู้ฟ้องคดีรับรองเฉพาะการให้ถ้อยคำของนายไพรัช และของตนเองว่าถูกต้องตามเหตุผลและข้อเท็จจริง แต่ไม่รับรองความถูกต้องการให้ถ้อยคำของนายชเนศ คณะกรรมการสอบสวน พิจารณาแล้วได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัดข้ามสมุทรขนส่ง ตั้งแต่เริ่มต้น โดยจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองตั้งแต่วันเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง เรื่อยมาจนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงได้จดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนอง ซึ่งมีพฤติการณ์ตามที่ถูกร้องเรียนจริง และการกระทำฝ่าฝืนมีผลตั้งแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เป็นการกระทำ

/ที่ขัดบทบัญญัติ...

ที่ขัดบัพัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชนตามมาตรา ๗/๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีไปยื่นพยานเอกสารเพิ่มเติม คือ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒ - ๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงานให้ ประธานกรรมการสอบสวนฯ ทราบ และคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้มีความเห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นคนละประเด็นกับกรณีของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นพยานเอกสารเพิ่มเติมเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาการยื่นคำชี้แจงมานาน คณะกรรมการสอบสวนฯ ถือว่าได้ทำการสอบสวนแล้วเสร็จและได้ทำรายงานเสนอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ต่อมา วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาเห็นชอบ ตามรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ของคณะกรรมการสอบสวนฯ และได้มีหนังสือจังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๘๓๒๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ เสนอความเห็นพร้อมหลักฐานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วได้มีคำสั่ง กระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าพฤติการณ์ ของผู้ร้องเรียนกระทำขึ้นด้วยความไม่สุจริต มีเจตนาที่จะกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายทางการเมือง และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้ให้ความเป็นธรรมในการ สอบสวนที่จะให้ผู้ฟ้องคดีแก้ข้อกล่าวหาการร้องเรียนอย่างเต็มที่ คณะกรรมการสอบสวน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งให้ทำการสอบสวนการร้องเรียนดำเนินการเสมือนว่าจริง ที่จะเข้าข้างผู้ร้องเรียน การดำเนินการดังกล่าวจึงเป็นการกระทบกระเทือนสิทธิและผู้ฟ้องคดี ไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงต้องฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครอง เพื่อให้รับคดีของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และวินิจฉัยในประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เพื่อรักษา ความเป็นธรรมให้กับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นนั้นชอบด้วย ข้อเท็จจริงและหลักกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์กล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ เป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริงไม่อาจหักล้างคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้ ประกอบกับ เอกสารที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่กล่าวอ้างแนบท้ายคำอุทธรณ์เป็นเอกสารที่อ้างขึ้นใหม่ ผู้ฟ้องคดีไม่เคยเห็นและไม่เคยรับรองเอกสารดังกล่าว ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่า

/ณ วันที่...

ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และก่อนหน้านั้นผู้ฟ้องคดียังมีสถานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นั้น เป็นคำกล่าวอ้างอย่างเลื่อนลอย ที่อ้างว่าผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในแบบ หส.๑ แสดงเจตนา ทำธุรกรรม ผู้ฟ้องคดีไม่เคยรับรองเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตามสำนวน คดีได้ยึดเอาหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบและรับรองผลการจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วน เป็นพยานเอกสาร โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดระนอง ได้ขอแก้ไขหนังสือฉบับเดิมดังกล่าว เอกสารดังกล่าวมีข้อพิรุณในการเพิ่มเติม แก้ไขผิดปกติ เอกสารดังกล่าวยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหุ้นส่วนผู้จัดการ ระหว่างวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีไม่เคยได้รับทราบมาก่อนและ ไม่เคยรับรองเอกสารดังกล่าว การพิจารณาและมีคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง จึงไม่ชอบ ด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังไม่ขึ้น

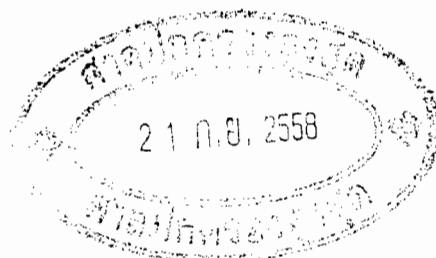
ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับ ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

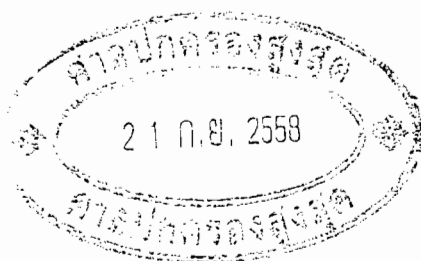
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะเข้าดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี เมืองระนองเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ได้จดทะเบียน เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันจดทะเบียนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ และระหว่างวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ส่วนตั้งแต่วันที่ ๒

/พฤษภาคม...

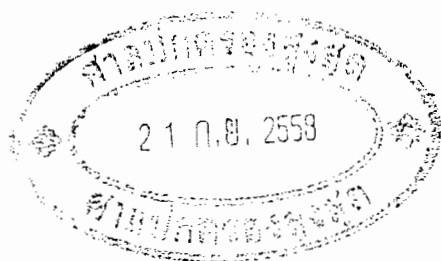
พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา นั้นมีนางมิ่งขวัญ หงอสกุล เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตามหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบและรับรองผลการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ซึ่งในวันเลือกตั้งวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนเลือกตั้งสูงสุด คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง และหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ให้ทนายความดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้เป็นหุ้นส่วน ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ต่อสำนักทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนอง โดยผู้ฟ้องคดีขออนุญาตเป็นหุ้นส่วน และนายทะเบียนได้จดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนในวันดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตั้งแต่เริ่มต้นจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองตั้งแต่วันเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง เรื่อยมาจนกระทั่งวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงได้จดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดระนอง เป็นการกระทำที่ขัดกับบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๕๔ วรรคสิบ เป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน จึงมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

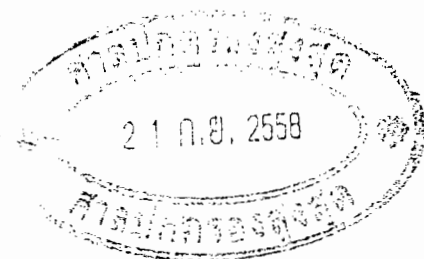
/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๔ วรรคหก ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติว่า คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นจะเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และจะมีผลประโยชน์ขัดกันกับการดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติมิได้ วรรคเจ็ด บัญญัติว่า คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ และวรรคสิบ บัญญัติว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ มาใช้บังคับกับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ด้วยโดยอนุโลม ซึ่งมาตรา ๔๘ ปัญจทศ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติว่า นายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ เบญจ (๕) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ จตุทศ (๖) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๒ ตี วรรคห้า หรือมาตรา ๗๓ (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก (๘) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียง เห็นว่านายกเทศมนตรีไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยที่มาตรา ๔๘ จตุทศ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรีต้องไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย (๒) รับเงินหรือประโยชน์ใดๆ เป็นพิเศษจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ นอกเหนือไปจากที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติกับบุคคลในธุรกิจการงานตามปกติ (๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลนั้นเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาลนั้น หรือที่เทศบาลนั้นจะกระทำ จากบทบัญญัติข้างต้น จะเห็นได้ว่า สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้ดำรงตำแหน่งคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น จะกระทำการในลักษณะที่มีผลประโยชน์ขัดกันกับการดำรงตำแหน่งมิได้ หรือจะเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ

/รัฐวิสาหกิจ...

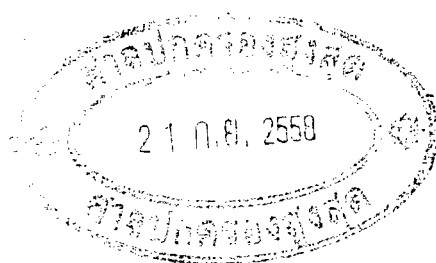
รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการบัญญัติคุณสมบัติการดำรงตำแหน่ง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่ต้องห้ามไว้เป็นการเฉพาะ ส่วนมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งนำมาใช้บังคับกับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม ตามมาตรา ๒๘๔ วรรคสี่บ ดังกล่าว เห็นว่า มาตรา ๒๖๗ บัญญัติว่า นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี จะดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือ รายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใดก็ได้ด้วย โดยที่รัฐธรรมนูญข้างต้นไม่ได้ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับผลของการฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๒๖๗ กรณีของผู้ดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ไว้ว่าผู้ฝ่าฝืนจะต้องพ้นจาก สมาชิกภาพหรือตำแหน่ง ดังเช่นกรณีของรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรี ซึ่งหากรัฐมนตรีหรือ นายกรัฐมนตรีกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติข้างต้น ความเป็นรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี ต้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๗) ของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงเห็นได้ว่า การนำ บทบัญญัติมาตรา ๒๖๗ ดังกล่าวมาใช้บังคับนั้น จะต้องปรากฏว่ามีการกระทำในลักษณะที่มี ผลประโยชน์ขัดกัน และต้องนำบทกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่งมาปรับใช้ อันได้แก่กฎหมาย ว่าด้วยเทศบาล ซึ่งการนำบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม มีอาจ ตีความเคร่งครัดเช่นเดียวกับมาตรา ๔๘ จตุพศ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ หากตีความเคร่งครัดย่อมมีผลให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มีอาจประกอบธุรกิจใดๆ ได้เลย และต้องพ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ ต้องห้ามทุกกรณี ย่อมไม่เป็นธรรมต่อบุคคลดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติ ข้างต้น บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาล ปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยหลักฐาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจใช้ดุลพินิจสั่งให้นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ประธานสภาเทศบาล หรือรองประธานสภาเทศบาลพ้นจากตำแหน่งก็ได้ คำสั่งของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การดำรง ตำแหน่งนายกเทศมนตรีและดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทพร้อมกันจะถือเป็น

/การกระทำ...

การกระทำที่ขัดกันแห่งผลประโยชน์ ซึ่งเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนและจะต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่า การดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีและดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทพร้อมกัน อาจเป็นเหตุให้เกิดการกระทำอันเป็นการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งย่อมเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเที่ยงตรง เป็นกลาง เพื่อรักษาประโยชน์ของส่วนรวม อย่างไรก็ดี กรณีจะเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ อันถือเป็นการปฏิบัติที่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ ประกอบมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จะต้องมีลักษณะเป็นกรณี que personam ที่บุคคลผู้นั้นต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ที่ต้องใช้ดุลพินิจวินิจฉัยสั่งการหรือกำกับดูแลกิจการงานอันเป็นผลประโยชน์ส่วนรวมอยู่ด้วย และต้องมีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง การพิจารณาว่าจะเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือไม่ จำต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นกรณีๆ ไป โดยต้องปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ส่วนใดที่แสดงให้เห็นว่า ได้ใช้โอกาสในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสร้างประโยชน์แก่ตน โดยเบียดเบียนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐเป็นสำคัญ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามหนังสือสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รพ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอความร่วมมือตรวจสอบและรับรองผลการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันจดทะเบียนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ และระหว่างวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ส่วนตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา นั้น มีนางมิ่งขวัญ หงอสกุล เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ โดยผู้ฟ้องคดีได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ซึ่งในวันเลือกตั้งวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับคะแนนเลือกตั้งสูงสุด คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีประกาศลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ต่อมาปรากฏว่ามีหนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง อันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๒๖๕

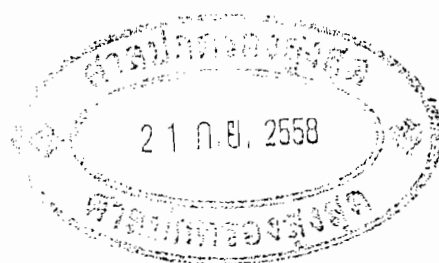

มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๐๑๑๐๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนกล่าวหาผู้ฟ้องคดีดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมที่ขัดต่อบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ ที่กำหนดห้ามมิให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือ องค์การที่มีลักษณะเป็นการดำเนินธุรกิจที่มุ่งหาผลกำไร เพื่อป้องกันกรกระทำที่เป็นการขัดกัน แห่งผลประโยชน์ การกระทำได้ดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และได้เสนอรายงานผลการสอบสวน ข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นฟ้องตามมติ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก ตำแหน่ง และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๘๘๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ จังหวัดระนอง ลับ ที่ รน ๐๐๒๓.๔/๑๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ทราบเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ จากรายงานการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง ไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงใดๆ ว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการกระทำอันใดอันเป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ ในอำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรีกับผลประโยชน์ส่วนตน หรือได้ใช้โอกาสในฐานะที่เป็น ผู้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีแสวงหาประโยชน์แก่ตน โดยเบียดเบียนหรือคุกคาม ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐเป็นประโยชน์แก่ตนหรือผู้อื่น การที่ผู้ฟ้องคดีดำรง ตำแหน่งหุ้นส่วนผู้จัดการ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรขนส่ง ตามหนังสือสำนักงาน พัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง ลับ ที่ พณ ๐๘๑๒/รณ/๓๐๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ นั้น แต่เพียงอย่างเดียวจึงไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี อีกทั้ง ยังปรากฏข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้คัดค้านว่า ก่อนวันเลือกตั้งปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอลถอนหุ้น

/ขอลาออก...

ขอลาออกจากห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวและขอถอนหุ้นจำนวนสองแสนบาทออก และให้คณะกรรมการหุ้นส่วนที่ยังคงอยู่ดำเนินการในเรื่องการลาออกของผู้ฟ้องคดีต่อนายทะเบียนห้างหุ้นส่วนด้วย และผู้ฟ้องคดีจะไม่ขอรับผิดชอบหากห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวกระทำความผิดทางกฎหมายทั้งทางแพ่งและทางอาญา โดยมีนางมิ่งขวัญ หงอสกุล ลงลายมือชื่อในวันเดียวกัน ว่าได้รับหนังสือการถอนหุ้นของผู้ฟ้องคดี และจะดำเนินการให้ทางสำนักงานบัญชีบัณฑิตแก้ไขเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนที่สำนักงานพาณิชย์ต่อไป เห็นว่า การลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ฟ้องคดีมีผลในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่ไปลาออกไปถึงนางมิ่งขวัญ หงอสกุล ผู้เป็นหุ้นส่วนคนหนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๐๗๘/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดมีหุ้นส่วนผู้จัดการคนเดียว ให้หุ้นส่วนผู้จัดการที่จะลาออกจากตำแหน่งแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เป็นหุ้นส่วนคนหนึ่งคนใดทราบเพื่อนัดประชุมและพิจารณาตั้งหุ้นส่วนผู้จัดการคนใหม่พร้อมกับแนบใบลาออกไปด้วย การลาออกมีผลนับแต่วันที่ไปลาออกไปถึงหุ้นส่วนผู้นั้น วรรคสาม บัญญัติว่า หุ้นส่วนผู้จัดการซึ่งลาออกตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะแจ้งการลาออกของตนให้นายทะเบียนทราบด้วยก็ได้ ซึ่งภายหลังจากผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีเมืองระนองจึงทราบว่ายังไม่ได้มีการดำเนินการเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนที่สำนักงานพาณิชย์ จึงได้ให้นายความเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าวแทน และเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายทะเบียนได้จดทะเบียนรับรองแก้ไขเพิ่มเติมผู้เป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน อาศัยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งสองประการดังกล่าวข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นผู้มีคุณสมบัติต้องห้ามที่จะต้องพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๒๘๔ วรรคสิบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ข้ามสมุทรชนสง ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนองอันเป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ วรรคสิบ ถือเป็น การฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แล้วมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดี

/พ้นจากตำแหน่ง...

พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๕/๒๕๕๗ เรื่อง ให้นายกเทศมนตรีเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ้นจากตำแหน่ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองระนอง ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่งนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล

พิพากษายืน

นายนพดล เสงเจริญ

Handwritten signature

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอ็มโอช

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ

Handwritten signature

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายกิตตินัย ธรรมรัช

